Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år, i förskott	$1.50
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Helt år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sistnämnda, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	$1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

AMERICAN ASSUCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Torsdagen den 27 November 1919.

EN svensk-amerikansk tidning (vad oss angår bör det förändras till "svensk-canadiensisk") har framför allt till uppgift att hålla de här i landet bosatta svenskarna underrättade om vad som händer och sker i Sverige samt vad som pågår bland landsmännen härute. Detta är den förnämsta uppgiften, vartill de olika tidningarna fogat vad annat av intresse, som de anse kunna vara läsarna till nytta och nöje. — På detta sätt uttrycker den ansedda "Svenska Amerikanska Posten" det. Vi tro att detta är just rätta synpunkten. Men om så är — varför då försöka att racka ner nyhetstidningarna? De äro ju en ren **nödvändighetsvara**, kanske t. o. m. för dem som skulle ha lust att kalla dem — "ett nödvändigt ont". För de **stora ljusen**(!) gå de ju inte i vägen.

SÅSOM ett i högsta måtto beklagligt faktum måste det betecknas, att under den nu snart tilländalupna stadsvalkampanjen knappast någon hänsyn alls tagits till **personlighetskvalifikationer**. Tillspetsningen har gjorts så vass som möjligt rörande **vilkendera sidan**, som skall vinna. Man har med fitt glömt bort den stora sanningen, att det finnes goda, ärliga, samvetsgranna, insiktsfulla och duglig**a** män inom **alla** partier. Det finnes också halvdugliga eller rentav odugliga sådana inom varje parti. Och att det finnes lycksökare inom **arbetarnes** parti såväl som inom andra partier, tjänar ingenting till att neka. Då man nu har full rätt antaga, att de röstberättigade inom varje ward lätt nog ha kunnat göra sig förvissade om de olika åldermanskandidaternas **personligheter** — deras karaktär såväl som deras duglighet — så anse vi däruti och i valmanskårens egen naturliga självbevarelsekänsla förefinnas en garanti för, att åldermansvalet icke skall utfalla alltför ensidigt. Vad skolrådsledamöter angår är det också **minst lika viktigt**, att hänsyn tages till kandidaternas **personliga karaktär**, som till vilket dera partiet som uppsatt dem.

I SAMBAND med kolgruvestrejken i Förenta Staterna påpekar en bytestidning, att kolgruvarbete är ett farligt och mödosamt arbete. Detta gäller i synnerhet själva kolbrytningen och därmed sammanhängande arbete under jorden, varvid de arbetande ofta utsättas för ras, skämd luft, explosion och andra olyckor. Visserligen äro arbetarne nere i gruvorna skyddade mot svårare temperaturväxlingar och de ogynnsamma element som besvära arbetaren ovan jord, särskilt vintertiden, men när alla omständigheter tagas i betraktande, kan det icke förnekas att de män, som tillbringa sin arbetsdag i jordens innandömen, äro värda större ersättning för sitt arbete än de som arbeta ovan jord. Sedan krigets början har arbetslönen vid gruvorna såväl som annorstädes höjts betydligt. Enligt uppgifter varierar nu daglönen i t. ex. Iowa och Illinois för olika sysselsättningar nere i gruvorna mellan $7 och $9. Kolgruvearbetarne fordra en löneförhöjning, som skulle göra det möjligt för dem att på blotta 30 timmar (fem 6-timmars arbetsdagar) tjäna en veckolön på från $53 till $77, d. v. s. mer än de högst avlönade hantverkarne och maskinarbetarne i andra yrken erhålla för 48 timmar i veckan. Men att tvinga kolförbrukarna — vilket vill säga så gott som hela landets övriga befolkning — att betala ett kolpris, som garanterar kolgruvarbetarne full (eller mer än full) veckolön för blott 30 timmars arbete, medan landets övriga arbetare måste arbeta 48 timmar, eller som farmarne 72—84 timmar i veckan, det vore en stor orättvisa mot massan av landets befolkning. Det är bl. a. i sådana fall som detta, som vad vi kalla **medelklassens** intressen komma till synes.

VALET i morgon blir en kraft-mätning av enastående dimensioner i Winnipegs valhistoria. Även sett från rena principsynpunkter ter sig detta val såsom något nytt. Det kan därför knappast förvåna någon, att valkampanjen artat sig till en stundom av en beklagansvärd bitterhet fylld strid. Båda sidorna kunna i det fallet ta varandra i hand. Arbetareelementet ej blott **fordrar**, utan det är helt visst också **berättigat** till ett större inflytande på stadens styrande. Den nuvarande mayorn har lyckats göra sig till ytterlighet misshaglig för en stor del av Winnipegs arbetare. Och det tjänar ingenting **till att** beskylla alla, som vilja ha ombyte av mayor, för att vara "anarkister". Vi ha samtalat med många bland vår egen nationalitet här, vilka långt ifrån hysa några ytterlighetsidéer, som dock uttalat den meningen, att det vore bäst för **samhällsfredens skull**, och för **lugnandet av sinnena**, om mr Farmer avginge med segern. Detta säga vi utan att i ringaste mån underkänna mayor Gray's förtjänster och utan att på något sätt vilja nedsätta hans personliga värde. Han må vara och uppskattas för vad han **är**; men **ett** står fast: en stor del av Winnipegs arbetare anse honom ha handlat **partiskt** under strejken. Vare sig denna misstanke är berättigad eller icke (något varpå vi ej alls inlåta oss), så borde blotta det faktum, **att** en sådan misstanke förefinnes varit skäl nog för en finkänslig man att draga sig tillbaka. Då han icke velat göra detta, måste en stor del av skulden till den under valkampanjen ådagalagda bitterheten skrivas på **hans** räkning. Därmed är visst icke sagt att män sådana som Woodsworth och Ivens kunna fritagas från beskyllningen att ha hetsat sinnena. Vid det möte, som hölls å Scott Memorial Hall i dag å. d. sedan (och varom vi nämna något i en notis under Winnipeg), lade båda dessa talare med all önskvärd tydlighet i dagen sin hätskhet mot bestående ordning. Att de äga förmågan att bemantla sina djupaste avsikter med vackra fraser, vilka slå an och — då de begagnas av en övad talare — även förvilla från spåret, förändrar icke saken. För vår del anse vi det såsom mindre lyckligt, att mr Farmer fått dessa män till sina standarbärare. Det skulle icke alls förvåna oss, om han därigenom förlorar många röster — åtminstone från den svenska kontingenten — vilka helt säkert skulle tillfallit honom, om valkampanjen förts enligt något moderatare riktlinjer. Men han har själv valt sitt sällskap och får också nöja sig med att möjligen mista det stöd, som han helt säkert skulle fått, om han tagit mera hänsyn till de **sansade** arbetarevännernas sätt att tänka och resonnera. Lika rättvist som det är, att **arbetarne** få mera inflytande på stadsrådets beslut för framtiden, lika både rättvist och nödvändigt är det även, att **medelklassen** får något att säga där. Ty ännu är det icke bevisat, att arbetarne utgöra **hela** samhället. Ehuru vi — trots alla beskyllningar för motsatsen — **icke** gjort oss förtjänta av tillvitelsen att gå kapitalismens ärenden, så inse vi dock, att det för en god stadsstyrelse fordras jämväl representation inom densamma för kapitalet. Arbetareledarne själva erkänna ju den **proportionella** representationsprincipen. Om de göra detta **teoretiskt**, varför då icke också vara villiga att göra det i **praktiken**? Den s. k. "plural voting", vilken gäller här i Winnipeg för närvarande (vi hoppas denna rena orättvisa snarast möjligt må undanrödjas!) ger naturligtvis kapitalintresset ett övertag vid valet, som det icke är principiellt berättigat till. Och just det sakförhållandet föranleder oss att mana våra röstberättigade läsare att gå till det yttersta för att även beträffande **åldermansvalet** stödja arbetarnes kandidater. Vi tro icke, att deras valsedel har utsikt att **segra**, sådan den nu föreligger. Men som en **opinionsyttring** vore det högst önskvärt, att den vunne den största möjliga tillslutning. Med den kännedom vi hava om svenskarnes demokratiska läggning äro vi också vissa om, att de i stor utsträckning skola ge arbetarnes kandidater sina röster. Vi anse också, att de utan tvekan kunna göra detta. Ty även **utan** att vara "radikal" kan man ej annat än inse, huru väl en grundlig påstötning behöves i syfte att få de hittills ensamt maktägande att vakna. Tankeförskjutningarna i vår tid gå på alla områden allt mera i riktning mot full och opartisk rättvisa åt det allmänna folket, som bär arbetsbördorna. Ett upplyst rättsmedvetande kräver att vi giva bördebärarna i samhället gehör. Med **röstsedeln** har varje brittisk undersåte i detta land ett medel att klart ådagalägga sina sympatier. Och de som försetat sin rätt att skaffa sig medborgarerätt, ehuru de haft tillfälle därtill, borde blygas över en sådan uraktlåtenhet, över denna brist på **verklig** samhörighetskänsla med ett samhälle, där de förtjäna sitt livsuppehälle och där deras barn få åtnjuta en högt uppskattningsvärd undervisning. Då **sådana** "quitters" skräna mot "orättvisor", låter det minst sagt löjligt. Men de som mot landet i dess helhet och samhällena i mera begränsad skala **fullgöra sina skyldigheter**, DE ha rätt att uttala sig. Till **sådana** landsmän är det vi rikta våra ord. Och till dem säga vi nu — i elfte stunden före valet — **Given arbetareklassen ett handtag vid detta val, som visar att I ären vakna och rättfärdighetshungrande svensk-canadiensare!**

Gören detta, **även ehuru** utsikten att vinna synes vara ytterst ringa!

Var icke en slav Under nerverna.

Goda råd till nervöst folk.

Personer som äro ytterligt nervösa, uttröttade och nedbrutna, som få "jumps" och "fidgets", som ej kunna koncentrera sina tankar på arbetet, hava "fits" och "blues", darrning, nervös huvudvärk och dyspepsi samt den där "Jag-bryr-mig-om-ingenting"-känslan, så vanlig hos nervöst folk, kunna taga det som ett visst faktum, att deras obehag beror på fattigblifven eller devitalized nervkraft. Deras nerveceller svälta, och då de ge upp helt och hållet blir nervöst sammanfall eller nedbrutenhet resultatet.

En utomordentlig behandling för svaga nerver finnes i det berömda Ferro-Peptine, sammansatt av sex bland de bästa nervvitaliserande element, kända för modern kemi. Dessa tabletter gå rätt till nerveellerna och börja omedelbar verksamhet. Tag en Ferro-Peptine tablet, vänta tio minuter och vakta Er själv ryckas upp. De föda edra utsvultna nerveeller, starta frisk blodcirkulation och **normal matsmältning**. Så klarnar Ni upp, får ett leende över Er, får något av den forna "pep" tillbaka i Ert system och känner Er så lycklig och lugn som vid högvatten. Ferro-Peptine är absolut oskadligt, innehåller inga farliga, vanebildande droger, är lätt att taga, billigt, och alla ledande apotekare sälja det med en positiv garanti om framgångsfulla resultat.

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
CURES RHEUMATISM BRIGHT'S DISEASE BACKACHE DIABETES
NUMBER 23 THE PROPRIETARY

Dodd's njurpiller för alla njursjukdomar. Botar reumatism, sockersjuka, diabetes och dygg-verk. De säljas för 50c. pr ask, eller sex askar för $2.50, hos alla handlare eller vilja vi sända dem vid mottagandet av betalningen. Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto, Ont.

TULLREVISIONEN.

DEN tullrevision, som det nyss avslutade parlamentet genomförde, företer en avsevärd minskning i tullbördorna, detta i en tid, då statsmakten står ansikte mot ansikte med ständigt växande utgifter, som måste mötas med nya pålagor. Att möta krigsutgifterna gjordes under krigets gång betydliga höjningar i tullsatserna och en extra krigsskatt pålades dessutom, 5% på den brittiska preferentialtariffen och 7½% på den allmänna och traktatstarifferna. Denna krigsskatt slopades helt och hållet på preferentialtariffen och delvis på de båda sistnämnda, omfattande sådana artiklar som födoämnen, oljor, farmredskap, beklädnadsartiklar och textilvaror, som ingå däri, läder, skinn, skodon, sadelmakerivaror etc. På frilistan sattes vete, vetemjöl och potatis under reciprocitetsvillkor, tullen sänktes på kaffe från 7 cts per lb. till 3 cts, té från 10 cts till 7 cts, plogar och ploglar från 20 proc. till 17½ proc., harvar, såningsmaskiner, gödselspridare från 20 proc. till 15 proc., gastraktorer och tröskverk samt vindmöllor från 20 proc. till 17½ proc., farmvagnar och övriga farmredskap och maskiner från 25 proc. till 20 proc. Som "settlers' effects" kunna nu tullfritt införas redskap som drivas med mekanisk kraft samt second-hand automobiler, den sistnämnda artikeln under villkor. Farmtraktorer, vilkas fabriksvärde ej överstiger $1400.oo, få införas tullfritt till vidare under "order-in-council". De under kriget gällande import och exportförbuden hava upphävts och även med fiendelanden har det fria handelsutbytet återupprättats, dock har det i Förenta Staterna gällande "wheat embargo" avstängt den canadiensiska veteexporten, undantagandes i de fall där vetet kunnat forslas över gränsen i vagnsforor.

Just under det vi voro sysselsatta med skrivandet av denna artikel, kom meddelande, att nämnda embargo skall lyftas den 15 nästkommande december. Detta gäller både export och import.

•

Att denna här ovan framställda revision ej tillfredsställde de krav, som uppställts av Västerns farmarerepresentanter, framgår av mr. Crerars uträde ur kabinettet. Den visar dock åt vilket håll vinden blåser, och att ett omslag i den protektionistiska åskådningen i Östern icke är omöjlig. Det är också tydligt att tulltaxan icke längre kan bibehålla sin hävdvunna plats i den canadiensiska finanspolitiken att ensamt uppbära statsinkomsterna, utan att andra hjälpkällor måste finnas, så att skattebördorna ej fördelas rättvisare. Förhållandet, att vår nationella utveckling arbetar under trycket av den amerikanska politiken, har gjort att den canadiensiska tullpolitiken är full av motsägelser och har tjänat att ytterligare markera de ekonomiska intressen, som östra och Västra Canada ligga i konflikt om. Men vi våga antaga, att den gamla fågelskrämman "annektering" numera hunnit inrangeras bland relikerna och att ett friare handelsutbyte mellan de båda landen blir en naturlig följd av vapenbrödraskapet i Frankrike.

FRITT UR HJÄRTAT.

"Svenska Socialisten" i Chicago har passat på att uti svassande lovord om sin själsfrände "Forum" giva ett ilsket bett åt "Svenska Canada Tidningen", om vilken det säges, att hon nu "i politiskt hänseende befinner sig i sällskap med de mest reaktionära pressorganen å den amerikanska kontinenten". Det där bör ju förskrämma folk riktigt. Och så fortsätter "Svenska Socialisten" på följande sätt: "Detta var närmast anledningen till att de radikala och frisinnade landsmännen i Canada med red. Brown i spetsen togo initiativet till startandet av ett nytt, modärnt tidningsföretag, vars förnämsta uppgift blir att sprida upplysning bland Canada-svenskarna efter radikala tendenser."

Om inte skammen här går på torra landet vad hudflängning av sanningen vidkommer, så veta vi verkligen inte, när man skall kunna tala om "förvrängda framställningar till allmänhetens förvillande"!

Alla våra läsare ha sig ju bekant, och "Svenska Socialisten" i Chicago har också reda därpå, att mr Brown redan under den tid HAN redigerade "Svenska Canada Tidningen" planerade "Forum".

Huru kan då "Svenska Canada Tidningens" lögnaktigt såsom "reaktionär" beskrivna hållning sägas vara "närmast anledningen" till "Forums" tillkomst? Om man ovillkorligen skall ljuga, så bör man åtminstone göra det så att "kapitel ett och kapitel två gå ihop".

Vidare framställes saken av "Svenska Socialisten" på det sättet, att "de radikala och frisinnade landsmännen med red. Brown i spetsen togo initiativet".

Nej! Mr. Brown "tog initiativet", och det gjorde han, medan han ännu åt "Svenska Canada Tidningens" bröd. Han sökte underminera förtroendet till "Svenska Canada Tidningens" ledning, medan han ännu mottog managerns avlöningscheckar och av denne fick medel till vissa resor i provinserna, under vilka resor han i smyg utsådde misstro mot den tidning, vars redaktör han var. Redan år 1917 uppstod frågan om att Brown skulle starta sin egen tidning för att motarbeta och om möjligt döda "Svenska Canada Tidningen". Därefter fortsatte han dock såsom redaktör i det företag, vars nedgörande han beslutat, ända till 1919 i slutet av augusti.

Och den herrn vågar tala om "journalistsluskar"!

Då han sedermera utfärdade och utsände sitt cirkulär om "Forum", skrev han under det samma såsom "inbjudare" till aktieköp namn på åtminstone två personer, som inför oss högtidligt förklarat, **att de aldrig lämnat sitt medgivande till att deras namn finge användas.** En av dessa personer är svenske vice konsuln härstädes, mr. P. B. Anderson, som senast torsdagen den 20 nov. (vid sin hemkomst från Sverige) kom in på vårt kontor och meddelade, att han före sin avresa hem till Sverige förbjudit mr Brown att under cirkuläret begagna hans (Andersons) namn. Vi kunna också bevisa, att aldrig mr W. Lammers i Montreal skrivit sitt namn under cirkuläret.

Kanske finnes det fler bland de under cirkuläret befintliga 14 namnen, vilka tillkommit på samma sätt.

Pastor Pohtus Peterson i Teulon meddelade oss i måndags, att han "icke är medarbetare i tidningen "Forum", något som alltså även uppgivits mot sanna förhållandet.

Mr. Browns medhållare och hejdukar här i Winnipeg och på andra platser i Canada ha ända från första dagen den nuvarande redaktören för "Svenska Canada Tidningen" kom hit sökt att göra honom misstänkt för reaktionära och arbetarefientliga tendenser. Lögner, förtal, vrängda framställningar och förvärvandet slutligen av hjälp från "juntan", som mr Brown förut skällde ner — intet medel, huru lågt det än må hava varit, har lämnats obegagnat för att göra denna tidnings nuvarande redaktör likasom hennes mångårige manager misstänkta för att ha "sålt" sig till något visst parti, allt i syfte att rubba tidningens fasta ställning, så att "Forum" skulle få tillfälle att "**sprida upplysning**"(!) bland Canadasvenskarne "efter radikala tendenser", som "Svenska Socialisten" uttrycker det.

Då vi i lördags erhöllo "Forums" nummer två, funno vi, att ur titeln slopats den stolta beteckningen "the leading Swedish publication in Canada". Troligen bör detta betecknas med biskop Brasks bevingade ord: "Härtill är jag nödd och tvungen".

"Svenska Canada Tidningen" är långt ifrån reaktionär, det borde en var inse som vill läsa vad vi skriva och läsa det **rätt**. Men gent emot den förutvarande redaktörens bryska ståndskall mot allt och alla, som inte behagade honom, har den nuvarande redaktören tagit avstånd. "Svenska Canada Tidningen" begär respekt för **religionen**, men utan ringaste fjäsk för kyrkor och präster. "Svenska Canada Tidningen" vill verka för rättvisa och oväld i samhället och för en kraftig och målmedveten frammarsch mot idealsamhället, men **utan** det ofta förekommande skriket mot likt och olikt, det där "radikala bullret", som ofta är ganska ihåligt till sin innebörd. "Svenska Canada Tidningen" anser och kommer också utan ringaste tvekan att hävda, att **alla** samhällets klasser (och icke bara **en**) ha rättighet att existera, ehuru vi bestämt yrka på att **ingen klass** skall få existera **såsom privilegierad.**

Och där ligger egentligen själva kärnan! Om **den** klass, som behagar ensamt kalla sig "arbetareklassen" och som vräker ur sig skällsordet "parasiter" om alla andra, som inte arbeta med handen, om, säga vi, **den** klassen får **hela** makten (efter det så innerligt älskade och åtrådda ryska sovjetsystemet), så blir ju **den** klassen **privilegierad!** Finns det någon av våra läsare som tror, att det skulle bli lättare, lugnare, behagligare att existera under ett sådant regemente?

Tidningen "Times" i London uttalade nyligen de orden, att "czarens regering i Ryssland var **mild som en** västanfläkt i jämförelse med den nuvarande terrorn i Ryssland". Och så fortsätter tidningen: "Under den enväldiga monarkien blomstrade adelsskap och kastväsen. Bolsjevikerna kastade allt detta över bord i frihetens namn. **Men det** dröjde icke länge förr än det uppstod nya privilegierade klasser. De som hade varit socialister redan innan revolutionen ansågo sig ha mera blått blod i sina ådror än de andra, och ett nytt adelsparti uppstod, som tillsvidare ger sig tillkänna däri, att dess medlemmar företrädesvis äro berättigade till att få mat och ställningar i samhället. Så började också det gamla adelsståndet sin bana.

De enväldiga furstarne stödde sin makt på en stående här och militär prakt. Bolsjevikerna ha skapat starka, stående härar, i vilka den militära disciplinen är starkare och mera järnhård, än vad den någonsin varit i Tyskland.

Bolsjeviker och socialister hata kapitalismen; men i bolsjevikstaterna fabriceras papperspängar i en utsträckning som aldrig sedan världens begynnelse. Och dessa massfabrikat av pängar användas till att föra krig, till propaganda i främmande land och till att skaffa de nya maktägarne en fabelaktig lyx. Den enväldiga kungamakten hade mängen gång missbrukat religionsundervisningen i skolorna. Bolsjevikerna avskaffa all religionsundervisning och tvinga alla skolbarn att lära den nya bolsjevikmoralen, som är kristendomens diametrala motsats."

Pendeln svänger. Ena gången heter det "furstar av Guds nåde"; den andra ropas: "folkets röst är Guds röst". Ytterligheterna beröra varandra. I en stor folkmekanism behöver pendeln åtskilligt längre tid att svänga än pendeln i en vanlig dalklocka. Vi veta icke om pendeln har nått sin yttersta vänstra punkt ännu. Knappast. Skall pendeln gå än mera till vänster, skola stora kulturvärden gå under och stora rikedomar ödeläggas. Ve de statsmän som icke förstå att det har försiggått en förskjutning i mänsklighetens tankegång, att under de senaste åren alla gamla religiösa, politiska och sociala föreställningar ramlat över ända stycke för stycke och att människotanken arbetat på att bryta sig nya banor. Men den som lever skall få se pendeln svänga tillbaka igen, i början långsamt, mycket långsamt, ty massorna av Guds nåde äro intet lätt ämne att forma.

Någon har med rätta anmärkt, att det är en helt naturlig sak, att **massorna**, då de få makten, skola bli vida grymmare och orättvisare än t. o. m. den enskilde despoten. En Kristian tyrann kommer aldrig ifrån sitt personliga ansvar, och de 80 människor, som dödades i Stockholms blodbad, kunde innan deras huvuden föllo utpeka mördaren. Men om några tusen oskyldiga människor mördas av en upphetsad folkhop på uppmaning av ett kotteri "folkliga" politici, så vet ingen vem som bär ansvaret. Kommer det till kritan kan alltid den ene skylla ifrån sig på den andre. Var och en har blott en tusendels eller tiotusendels ansvar för ohygglighetern. Därför är det aldrig någon gräns för massornas ohygglighet, så vida icke en fast samhällsordning med enskilt personligt ansvar kommer i stället.

Detta är vår tro. Och **därför** kunna vi icke följa med de radikales hetsningspolitik. Vi vilja föra vårt svenska folk i Canada — så långt vårt inflytande når — till insikt om möjligheten att på en sant **demokratisk grundval MED RÖSTSEDELN** skapa det bästa möjliga samhällsskick.

Och i detta sammanhang skulle vi vilja rikta **den** frågan till vissa personer, som både sent och bittida visa sin stora "reformvänlighet" och laga att de bli hörda vid alla möjliga "politiska möten": **Varför uttagen I icke medborgarrätt i Canada?** Innan en person visat ens så pass intresse för landet, att han sökt naturalisering, bör han inte spänna lungorna allt för mycket med sitt skrik mot "orättvisor".

C. T. M.

EN STOR DAG.

DEN 11 okt. var en stor dag i Åbo, Finland. Då invigdes nämligen dess återuppståndna svenska akademi offciellt. Att det utanför Sveriges gränser finnes ett rent svenskt universitet är av oskattbar vikt. Tillsammans med de fyra svenska högskolorna, finnas alltså nu fem svenska universitet och läggas därtill Hälsingfors och Rock Island, som ju åtminstone delvis äro svenska, ljuder nu det svenska språket från sju högskolors katedrar. Det svenska språkets ställning såsom kulturspråk i världen är härmed stärkt och befästad på ett sätt, som man för en mansålder sedan aldrig vågat drömma om.

För Finlands svenskar betyder Åbo akademis invigning, att ett fäste för rent svensk odling i Finland nu definitivt skapats. Vilka anlopp svenskt språk, svensk ras och svensk odling än kan komma att i framtiden utsättas för i Findland — och de anloppen komma utan varje tvivel att bli våldsamma — skall den rent svenska akademin stå som ett ointagligt bålverk för allt svenskt och trygga dess framtida bestånd i ett land, vars hela andliga odling — även om den nu delvis har ett annat språk till utrycksmedel — vuxit ur svensk rot.

För ett historiskt sinne känns det dessutom som en stor glädje, att Åbo **akademi** — en gång i svenska stormaktstider **grundlagd** som vittnesbörd om att ej blott svärdets utan också andens framgångar lågo det trettioåriga krigets svenskar om hjärtat — nu väckts till liv igen efter nära hundraårig sömn.

— Hur var det med dig, mr. Larsson, du gick ju mitt under min predikan?

Å Ja, pastorn får urschäkta men jag har börjat gå i sömn se.

Lilla Elsa från staden. Den där hönan värper väl mycket, som är så stor?

Per (vänligt upplysande): — Det är en tupp.

Lilla Elsa (förnärmad): — Jag ser mycket väl att det är en tupp, men det var inte det jag frågade om, utan om den värper!

The Royal Bank of Canada

Auktoriserat kapital ..... $25,000,000 Inbetalt kapital $16,800,000
Reservfond ..... $17,400,000 Totala tillgångar över $490,000,000

President ..... Sir Herbert S. Holt
Vice President and Managing Director ..... E. L. Pease
General Manager ..... C. E. Neill

Alla slags bankaffärer utföras. Räkningar öppnas för enskilda personer eller korporationer. Penningar försändas till främmande land enligt lägsta möjliga avgifter. Speciellt uppmärksammas sparbanksavdelningen, där man kan öppna räkningar med $1.00. Ränta beräknas två gånger om året.

WINNIPEG (West End) BRANCHES
Cor. William and Sherbrook ..... T. E. THORSTEINSON, Manager
Cor. Portage and Sherbrook ..... R. L. PATERSON, Manager
Cor. Sargent and Beverley ..... F. THORDARSON, Manager
Cor. Main and Logan ..... M. A. O'HARA, Manager

Älskvärt medgivande. Hon: — Tror du verkligen Adolf att fåren äro de dummaste djuren?

Han: — Jaa, mitt lamm.

— **Har du hört**, att min svåger ligger på sjukhus? Han har för ett par dagar sedan brutit ena benet av sig.

— Så tråkigt — men vet du, jag har länge tyckt, att han såg dålig ut.

Mera passande. Uppassaren (ombord å en ångare): — Behagar ni äta en liten bit. En sjötunga till exempel?

Sjösjuke passageraren: —Dra åt skogen med er sjötunga! Om ni i stället kunde bjuda på en liten landtunga!

Han: — Tänk er, fröken Elsa, jag drömde i natt att jag friade till er.

Hon: — Vilken märkvärdig sympati. Jag drömde i natt, att jag gav er en korg.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

Drink Coca-Cola

Varje flaska

—uppfyller det löfte, som berör yttersta gränsen av uppfriskande.
Avkylande, behagligt och hälsosamt. Bevisat genom åratal av populär uppskattning.

Begär det äkta genom fulla namnet — tillnamn uppmuntra substitut.

THE COCA-COLA CO.
WINNIPEG, MANITOBA

Made in Canada

Order a case from your dealer.

GRAND TRUNK PACIFIC

TURIST AVGIFTER
Till
Pacific Kust Punkter
Och
CALIFORNIA
Via Prince Rupert och "the Scenic Sea Route."
Se den skönaste delen av "the Canadian Rockies."
700 MIL OCEAN TRIP

Måltider och "berth" inneslutna utan tilläggskostnad, medan ombord å fartyget.

Observations, Standard och Turist Sov-Vagnar-"Stopover" tillåtet å mellanliggande punkter, G. T. P. Ångbåtarne äro de finaste i regelbunden tjänst på "the North Pacific Coast."

Begär beskrivande litteratur. Prisberäkningar lämnas och för reservationer arrangeras på ansökan hos vilken som hälst Grand Trunk Pacific Agent.

W. E. DUPEROW
General Passenger Agent
WINNIPEG, MANITOBA.

Why Fear Child Birth

Dr. J. H. Dye — barnförlossningsspecialist — ägnade sitt liv åt kvinnors sorger. Han upptäckte ett medel att minska lidandet av arbete samt onödig smärta — skriv till oss om oregelbundenhet och ofruktsamhet.

Illustrerad Booklet FRITT
SÄNDES I OSTÄMPLAT OMSLAG

Om Ni önskar framföda friska barn utan onödig smärta, skriv i dag efter Ert exemplar av denna booklet. Tusentals ha haft nytta därav under de senaste fyratio åren.

CANADIAN AGENCY
Dr. Dye Medical Institute
F. DOJACEK, 850 MAIN STREET, WINNIPEG, MAN.